

Jeg forstod, at hr. Villy Søvndal også bakkede op om lovforslaget, men skulle benytte lejligheden til at komme med nogle meget sådan generelle og skarpe udmeldinger om, forstod jeg, de generelle tendenser. Det, jeg kan forstå er det store skadelige i dag, er kommunalreformen, og så er det loftet over kontanthjælpen, der som sædvanlig skal have en omgang skældud.

Jeg vil bare sige, at jeg er fuldstændig uenig i den kritik, der bliver rejst fra hr. Villy Søvndals side. For med kommunalreformen gør vi jo netop det, at vi får nogle større, mere bæredygtige kommuner, vi får samlet ansvaret ét sted, og naturligvis skal finansieringen også være der, hvor ansvaret for indsatsen ligger.

Det, der jo er interessant vedrørende den diskussion, er, at jeg kan forstå, at SF er imod den model, der nu ligger på området. Men SF var jo også imod grundtaksmodellen, så hvad er det egentlig, der er SF's bud på den ideelle finansieringsmodel på området? Det får vi ikke noget svar på, andet end at man fra SF's side bare væltet på kritiserede løsninger, der bliver foreslået.

Jeg synes, det er optimalt, at ansvaret for indsatsen, ansvaret for finansieringen følges ad. Og jeg tror, at vi får en bedre social service, ved at vi får ansvaret samlet hos én myndighed, så vi undgår, at borgerne bliver kastebolde mellem myndigheder, der strides om, hvem der egentlig har ansvaret.

Og så er det jo, som om der ikke var nogen, der havde det svært, før vi indførte loftet over kontanthjælpen. Sådan mener jeg ikke virkeligheden ser ud. Fra dag et har den her regering sørget for at tage fat på de problemer, som de svageste i vores samfund har.

Vi gjorde det allerede med lanceringen af handlingsplanen »Det fælles ansvar«, som gav nogle konkrete bud på indsatsområder, og det har vi fulgt op på alt sammen og er i gang med at videreføre. Og det er jo det, der gør en forskel, at vi går ind og tager fat på de problemer, som folk slås med, og frem for alt at vi fremmer muligheden for at vinde fodfæste på arbejdsmarkedet.

For noget af det, der er mest afgørende, for at man kan leve det liv, man gerne vil, for at man får nogle muligheder, er, at man får adgang til arbejdsmarkedet. Så derfor gælder det jo om at fjerne de hindringer, der er, for at man kommer ud på arbejdsmarkedet, og om netop at tage nogle beskæftigelsesfremmende initiativer, som

gør, at flere får chancen – og herunder hører altså også, at det skal kunne betale sig at arbejde. Godt.

Jeg skal ikke sige særlig meget om selve støtte- og kontaktpersonordningen. Selvfølgelig kan man altid diskutere, hvem der skal have tilbudet om en støtte- og kontaktperson. Dog vil jeg til de ordførere, der var inde på afgrænsningen af gruppen, sige, som jeg også har gjort rede for i forbindelse med høringsvarene, at når vi tager nogle af de andre persongrupper, f.eks. personer med asperger, autisme eller ADHD, så kan de jo, i det omfang de ikke er omfattet af støtte- og kontaktpersonordningen, gøre brug af servicelovens øvrige muligheder og tilbud, f.eks. servicelovens § 78 om ledsagelse og servicelovens § 73 om socialpædagogisk bistand eller en kombination af de to ting. Så der er altså flere muligheder at gøre gældende over for de persongrupper, der også blev nævnt.

Så var et par af ordførerne inde på muligheden for tilsynsbestemmelser og det, at kommunen kan føre tilsyn. Der skal jeg gøre opmærksom på, at den undtagelse, der er fra hovedreglen i dag, jo allerede findes på voksenområdet, og den bliver så udvidet. Men vi kan selvfølgelig grave yderligere i det under udvalgsbehandlingen, så man bliver helt bekendt med, hvad de gældende regler er.

Ellers skal jeg sige, at jeg er enig med de ordførere, der har været inde på det vigtige arbejde, der bliver udført af de frivillige sociale organisationer. Jeg deler fuldstændig opfattelsen af, at de gør en meget vigtig indsats, og at der også er brug for at have en løbende dialog vedrørende vilkårene og vedrørende eksempelvis uddannelsesmuligheder, som hr. Martin Lidegaard var inde på.

Jeg mødes i øvrigt ret snart med de frivillige sociale organisationer for at drøfte forskellige emner og indsatsmuligheder, og det giver jo også organisationerne mulighed for at påpege, hvor de synes de eventuelt har brug for yderligere muligheder.

Så skal jeg også takke for opbakningen til udvidelsen med hensyn til udlandsbekendtgørelsen. Jeg synes, det er afgørende, at vi, når vi ser, at der er nogle begrænsninger, tager fat på at få fjernet de regler, som giver begrænsningerne, og det er jo så det, lovændringen skal give mulighed for.